

Veteranresa till Istanbul 28 – 31 mars 2014

Deltagare:

Stockholmare: Gunnar Landborg

Jan Lemos

Håkan Karlsson

Jukka Hämäläinen

Klas Eliasson

Göteborgare Bo Hörnquist

Birger Vilhjalmsso

Magnus Juthage

Ingemar Carlsson

Vi åker från Stockholm, respektive Göteborg vid tvåtiden den 28 mars och är framme i Istanbul strax före fem på e.m. På flyget händer inget speciellt förutom att Gunnar, med omtanke om våra magar beställt kokt fisk med ris till oss alla. Har ätit bättre flygmat, men säkert bra för magen och en bra bottning inför vad som komma skall i Istanbul.

Framme i Istanbul hinner vi som rest från Stockholm precis med en pilsner innan Göteborgarna anländer. Gunnar och Janne började genast förhandla med taxiföretagen om ett vettigt pris för vår resa in till hotellet. Till sist får Janne ner priset till 95 Euro för en minibuss tur och retur, där vi alla får plats. Bra jobbat Janne!

Vägen in kantades av flaggor, banderoller och blommor och det tog en stund innan vi förstod att det inte var för vår skull, utan på grund av att det under helg också är lokalval i landet. Vilket vi också senare skulle få erfara.

Hotel President som ligger ett stenkast från Basarerna visar sig vara av god klass med både restaurang, bar och spaanläggning.

Vi installerar oss på våra rum, sköljer av oss resdammet och vandrar ut i den orientaliska natten. Restaurangerna ligger lika tätt som sidorna i en bok och överallt finns inkastare som vill se oss äta just deras bästa och billiga turkiska mat. Vi gör inget större motstånd och hamnar omgående på ett ställe som visar sig ha bra pilsner och dessutom drickbart vin. Menyn är misstänksam lång och det tar en stund innan alla beställt. Vi blir serverad en och annan Raki under tiden. Vi äter och äter och när vi är klara är det fortfarande massor av mat kvar på bordet. Förrätt, varmrätt och kaffe med öl och vin gick loss på 300 kr per skalle, prisvärt. Mätta och belåtna vandrar vi hem och stupar i säng 24.00.

Lördag 29 mars

Nu skall vi göra basarerna. Basarerna består av 60 olika gator med en sammanlagd längd av 10 km. Allt under tak. Där finns cirka 4000 butiker och det går att köpa allt, och då menar jag allt. Man får inte ha bråttom om man tänker sig få rätt pris. Jag köper en skinnjacka och det tar två timmar och tre koppar te. Dessutom byter vi mitt i förhandlingarna butik. Men det är värt besväret, priset sjunker från 400 till 120 Euro. Ska man handla mycket måste man lägga flera dar i basarerna, annars blir man uppskörtad.

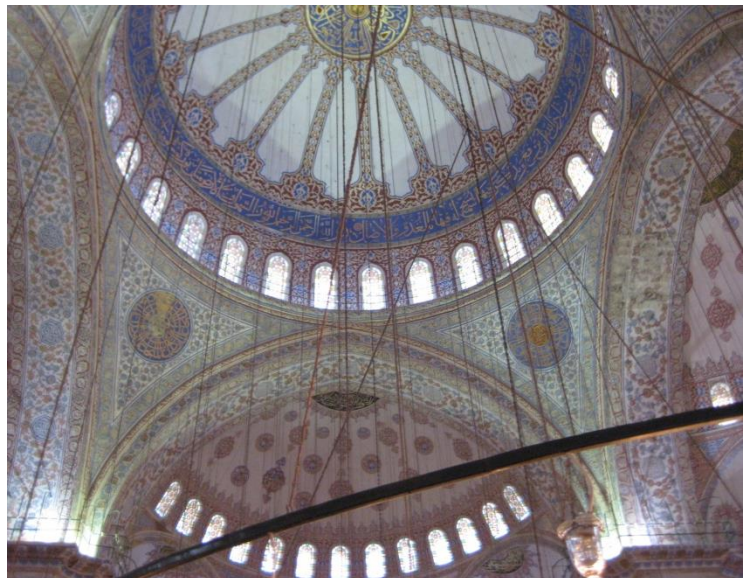

Solen skiner, men det är bara runt + 10 grader varmt. Vid lunchtid går vi ut på stan för att få en bit mat och hamnar mitt i ett trafik kaos på en enkelriktad gata som dock användes i båda riktningarna. Det innebar att trafiken står helt stilla och det enda som fungerade är tutorna. Efter att ha studerat kaoset ett tag bestämmer sig en viss veteran för att gripa in och snart löser knutarna upp sig och vi kan sjunka ner för en kall pilsner och lite lättlunch.

När vi tittar ut ser vi att Klas tydligen öppnat en spritbutik tvärs över gatan.

Och så är det dags för lite kultur och motion. Vi tar en promenad fram och tillbaks till Blå Moskén. Den byggdes i början av 1600-talet och är inte helt olik Hagia Sofia, som byggdes redan på 500-talet. Moskerna ligger grannar med varandra . Blå Moskén har fått sitt namn av att den på insidan är täckt med blått kakel. Vi tar av oss skorna och trängs med tusentals andra besökare.

Väl hemma sitter det bra med en bastu med mera. Middagen äter vi på hotellet som visade sig ha ett alldeles utmärkt kök.

Göteborgarna drar ut på stan för att kolla in nattlivet. Vi andra tar en pilsner i baren. Tydligt var det inte så mycket bevänt med nattlivet för Birger med följe är snart tillbaka.

Söndag 30 mars

Fortfarande sol och cirka + 10. På förmiddagen tar vi en promenad och på eftermiddagen är det dags för en båttur på Bosporen. Söndag och valdag vilket betyder att det som serveras på båten är te. Turen tar några timmar och vi kan konstatera att det i denna 20-miljoners stad finns dom som har det mycket gott ställt. Längs Bosporens stränder trängs lyxvillorna.

Över Bosporen går två broar Bosporenbron, byggd 1973 och Fait Sultan Mehmet-bron, byggd 1988. Båda är hängbroar och drygt 1000 meter långa. Efter en busstur är det dags att återvända

till hotellet och en väntande kall pilsner. Men ack vad vi bedrar oss. Det är valdag och då serveras inga sprithaltiga drycker, inte ens på hotellen. Som tur var finns det minibar på rummen. Och klockan 20.00 när vi skall äta vår middag går det bra att få vin och öl till maten.

I Istanbul bor det 20 miljoner, hälften kvinnor, men för oss förblir det ett mysterium var de befinner sig, för ute på stan, i basarerna eller på krogarna är dom inte.

Måndag 31 mars

Eftersom vårt plan inte går förrän på eftermiddagen hinner vi med ytterligare en tur till Basarerna. Jag köper en Michael Kors-väska till Yvonne och kläder till barnbarnen. Efter idogt prutande blir det bra priser på allt. Somliga köper både mattor och kuddar och fyller medhavda resväskor.

Strax före tolv är det dags att ta vår lilla minibuss ut till flygplatsen. När vi sitter på bussen frågar jag mer på skämt om alla tömt safety-boxen och fått med sig passen. Vilket tydligen inte är fallet utan vi får vända bussen och åka tillbaka till hotellet. Jag nämner inga namn men, han kommer från Västerbotten och bor numera i Stockholm. Trots denna lilla malör kommer vi i tid till flyget och efter att ha köat oss fram till incheckningen är det dags att äntra planet och vänta på maten. Döm om vår förvåning när vi åter blir serverad kokt fisk med ris. Det är ingen hejd på Gunnars omtanke om våra magar.

Väl hemkommen kan vi summera en trevlig resa med många upplevelser och trevlig samvaro. Naturligtvis hade vi avsatt några timmar varje dag för konferens, men det refereras på annat sätt.

Tack alla mina medresenärer!

Säger Klas Eliasson